

ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ СПОМЕНИ

chitanka.info

НЕ БЕ ОТДАВНА...

*Не бе отдавна: в златен миг
от тежък сън се сепнах аз —
а сякаш бездни-векове
изминали са оттогаз.*

*С огрян от радост ведър лик
чух зов към светли бъднини
и край незнайни брегове
съзрях притихнали вълни.*

*Пред мен животът млад разкри
нетленната си красота,
поръсен с бисерни зари
от слънцето на пролетта.*

*Аз знаех — радост ме зове
и пак и слаб, и ням стоях,
с вковани мисъл и език
от тъмен смут, неволен страх.*

*Не бе отдавна: в златен миг
от тежък сън се сепнах аз —
и сякаш бездни-векове
изминали са оттогаз.*

В ТЪГИ РОДЕНИ...

*В тъги родени, тъжни мрат
и упования, и вяра —
о, дни, де свършва нашия път,
де тъй в безумна изпревара?*

*В душа ми пламък не оста,
над бездна пак стоя надвесен,
а как бе дивна пролетта,
как светла — пролетната песен!*

*В душа ми споменът ридай
о, плач на ангелите пленни,
а как бе дивен китний май
с потока негов бистропенни!*

*В тъги родени, тъжно мрат
и упования, и вяра —
о, дни, де свършва вашия път,
де тъй в безумна изпревара?*

ЛЪЧ

*Обичам те кат първи лъч — росата,
роса на моите злачни широти! —
Кат ястреб смел, изгубен в небесата,
душата ми към твоя свят лети.*

*Желая те кат ручей лих — покоя,
покой да влееш в бурите ми ти.
И търся те и в тъмний мраз, и в зноя,
и в бездни, и в призвездни висоти.*

РОЗИ

*Злокобни сенки в пътища неради,
отминати, далеч остават те —
и ден из ден, с по-светли изненади
на щастието приливът расте.*

*Кристалното небе на любовта ни,
знам, няма бурята да помрачи
и кът един дори не ще остане
в сърце ми, непрепълен със лъчи.*

*В градини пролет радостна полъхна —
слана и преспи ли ще ги смутят? —
Възкръсна моя ден, нощта издъхна
и розите цъфтят, цъфтят, цъфтят.*

ЗЛАТНА ПЕПЕЛ

*Поведох те низ пътища потайни
на своя храм към скривания вход —
убих девствеността на своите тайни
и поверих ти целий си живот.*

*И казах: — Похищавай плод след плод,
за тебе брани, никому незнайни —
на скръбна ноц под глъхналия свод,
на утрото в усмивките безкрайни.*

*Ела, презри мъждения и дим —
на първий жар отдай се до забрава,
и нека тъмен страх не те смуги,*

*защото ние няма да скърбим!
— Знай, златна пепел винаги остава,
кога сред огън младост отлети.*

ПРОЛЕТНО УТРО

*В незначности прокудила
о, пролет — лед и мраз,
в смъртта живот разбудила —
усмихай се над нас!*

*Обливай ти душите ни
с безбрежна светлина,
тъй дълго запокитени
сред ноц и тишина!*

*Денят ни ден всевечен е,
без бури и мъгли —
един на друг обречени,
кой нас ще раздели?*

*Вървим и любовта ни е
далеко над света,
безкраен път — сияние
към мир и красота!*

СЪН

*Сънувах сън — о, сънища неверни! —
Над бездна, в непрогледни мрачини
стояхме; в дълбините неизмерни
с глух ропот се премятаха вълни.*

*До мен бе ти, що мойта нощ разсея,
но с нощ бе пълна моята душа,
и страшните предчувствия във нея
напрасно се стремях да заглуша.*

*В миг булото на ужас и тревога
печалния ми поглед замъгли
и паднах аз в най-горка изнемога,
подхлъзнах се от мокрите скали.*

*Предсмъртен вик процепи тишината —
аз паднах в бездни, — свят ми се зави,
и ти, с злорадний смях на Сатаната,
изкиска се и гърбом се изви!*

КРЪСТОПЪТ НА БЪДЕЩЕТО

*Сред вековни, неспирни борби,
на уречен, свещен кръстопът
ще се срещнат две вражи съдби.*

*Неспокойни на стан ще се спрат
там два свята. — Далечни тръби
в притаения мрак ще зоват.*

*И ще кажат едните тогаз:
„Ний вещаем безбрежен простор —
волността, светлината са с нас!“*

*Ще откликнат: „Прогнилий затвор
нам е драг, с своя ужас и мраз —
на отчаян ний идем отпор!“*

*И ще бъде тържествен часът,
дългочакан след глухи борби,
час на светла победа и смърт.*

*Под напевът на бойни тръби
в царствен блясък ще пламне светът.
О, бой сетен на вражи съдби,*

О, далечен, свещен кръстопът!

ОТГЛАСИ

*Морна и слаба, скърби ме горят.
— Радостен и ясен вий се моят път.
Росните градини скреж и сняг покри ...
— Аз ти обещавам пролетни зари!*

*Буйните потоци зимен студ скова.
— Аз ще ги разбудя с царствени слова.
Де глави на завет — там ще подслоним?
— Горд и недостъпен храм ще изградим!*

*Чуй — над нас злокобно вихър пролетя.
— Страж над теб ще бъда денем и нощя.
лъч един не трепва в нощний син покров.
— Слънце ще запалим — нашата любов!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.